

[Forsvarsministeren]

porten »Fra fredens tjeneste, med ufred i sinde!« med undertitlen »En undersøgelse af psykiske eftervirkninger efter tjeneste i Ex-Jugoslavien« udarbejdet af to studerende ved Den Sociale Højskole i Århus og dateret december 1993.

Rapporten er interessant og vil blive studeret. Jeg hæfter mig imidlertid ved, at de to studerende i deres metodeafsnit loyalt gør opmærksom på metodeproblemer ved den foretagne undersøgelse.

De to studerende har via Hærens Konstabel- og Korporalforenings arbejdsløshedskasse kontaktet 81 personer fordelt over to udsendelseshold. Af disse 81 personer har 50 besvaret et spørgeskema. På denne baggrund konkluderes bl.a., at 14 pct. har »voldsomme psykiske eftervirkninger«. Dette svarer altså i alt til 7 personer.

Dette skal sammenholdes med, at der fra de to udsendelseshold er hjemvendt over 1.000 soldater efter endt tjeneste.

Da undersøgelsen kun omfatter en meget beskeden gruppe af de hjemsendte og udvælgelsesformen tilmed begrænser undersøgelsesgruppen til kun at omfatte medlemmer af en arbejdsløshedskasse, hvor de kontaktede er eller har været ledige efter hjemsendelsen, er min umiddelbare vurdering den, at den udspurgte gruppe ikke er repræsentativ, og at der kan sættes spørgsmålstejn ved de talmæssige konklusioner. Jeg mener ikke, at man på baggrund af undersøgelsen kan udlede, hvor mange af soldaterne der har psykiske problemer.

Det kan oplyses, at Psykologisk Afdeling ved Forsvarets Center for Lederskab fortsat følger udviklingen vedrørende de udsendte med opfølgende undersøgelser. Afdelingen gennemfører for tiden en undersøgelse af eventuelle psykiske eftervirkninger hos personellet ved det hold, der blev hjemsendt i august 1993. Undersøgelsen omfatter ca. 600 hjemsendte, og de er blevet fulgt i et halvt år efter hjemkomsten. En rapport forventes at foreligge maj-juni 1994, og den påregnes at give et bredt og dækkende billede af problematikken.

Spm. nr. S 462

Til *justitsministeren* (12/1 94) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren tage initiativer, der sikrer, at en ægtefælle altid skriftligt er gjort bekendt med, at en ejendom er krævet sat på tvangsauktion, samt har fået underretning om, hvordan auktionen kan afværges, hvilke rettigheder debitor har, og hvornår auktionen finder sted, såfremt ejendommen tjener som bolig for den pågældende ægtefælle?«

Begrundelse

Der henvises til en artikel i Herning Folkeblad den 8. november 1993.

Svar (21/1 94):

Justitsministeren (Erling Olsen):

Det følger af retsplejelovens § 564, stk. 1, og § 563, stk. 1, at fogedretten med mindst 3 ugers varsel skal indkalde skyldneren, pant- og udlægshavere, servitutberettigede og andre, der berøres af ejendommens salg, til en tvangsauktion. Skyldnerens ægtefælle, samlever eller andre, der bor på ejendommen, skal derimod ikke indkaldes til tvangsauktion.

Denne regel skal ses på baggrund af, at skyldnerens ægtefælle ikke er tillagt særlige beføjelser i forbindelse med kreditorfølgning mod skyldneren. Ægtefællen har således f.eks. ikke adgang til at modsætte sig, at der foretages udlæg i ejendommen, eller at ejendommen bortsælges ved tvangsauktion. Hertil kommer, at hverken rekvirenten – dvs. den kreditor, der har anmodet om tvangsauktionen – eller fogedretten normalt vil være bekendt med, om skyldneren er gift, og – i bekræftende fald – om ægtefællen ønsker og har mulighed for at afværge auktionen.

Noget andet er, at det formentlig i praksis vil være sjældent forekommende, at en ejendom sættes på tvangsauktion, uden at skyldnerens ægtefælle, der bor på ejendommen, bliver bekendt hermed. De fleste ægtefæller må formodes at tale sammen om deres økonomiske forhold, herunder om vanskeligheder med at betale ydelserne på familiens bolig. Desuden forberedes tvangsauktionen ved, at skyldneren indkaldes til møde i fogedretten, når skyldnerens eller dennes familie bor i ejendommen.